

עין אליהו

תאכל כי זה הוא השמח בחלקו. ויבואר כי הגר"א מבאר את הכתוב (כמשלי יג, כה) צדיק אוכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר. כי הצדיק באמונתו יחיה ובטחו בה' כי גם למחר יכין ה' את לחמו לכן יאכל היום לשובע נפשו. ובטן רשעים תחסר כי הם לא יבטחו בה' וירעיבו נפשם פן לא יהיה להם למחר מה לאכל וכל מה שיש להם מעט הוא בעיניהם ולא יבטחו בה' לכן בטן רשעים תחסר. וזה הכוונה יגיע כפיך כי תאכל ר"ל אם תאכל את יגיע כפיך היום ולא תדאג למחר לאמר מה נאכל כי תבטח בה' אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה שתאכל לשובע נפשך ולא תרעב וטוב לך לעולם הבא כי באמונתך בה' תנחל גם עוה"ב. ולפי"ז מפורש

סוטה מח-ב

עניין: קטני אמנה

מהר"ל חידושי אגדות

מ"י שיש לו פת בסלו. פי' כיון שכתוב ברוך ה' יום יום, והוא יתברך מפרנס בריותיו כל יום ויום, וא"כ מי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר הרי זה מקטני אמנה, שאין מאמין שהוא יתברך מפרנס עולמו, שאם היה מאמין בו לא היה מסתפק מה אוכל

למחר, ודבר זה גורם לבזבו שלחן צדיקים לעתיד לבא, כי המאמין בו יתברך הוא מאמין בו בדבר שאינו יודע שכך הוא, רק שהוא מאמין בו יתברך שהוא יעשה לו דבר זה, והנה המאמין כמו זה שמאמין בדבר שאינו יודע שכך הוא רק שהוא נסתר ונעלם, כשיגיע הזמן שהוא נסתר ונעלם מאתנו וזהו לעולם הבא, יהיה שלחנם מלא ג"כ כפי גודל האמונה שהיה לו בו יתברך בדבר הנעלם. אבל מי שהוא מקטני אמנה ואינו מאמין בו יתברך בדבר שאינו רואה ואינו יודע, ולכך תוקו קטון ג"כ לעולם הבא הוא הזמן הנסתר והנעלם.

ועוד יש לך לדעת ולהבין, כי עיקר האמונה שהוא מאמין בו יתברך שכחו [אין לו סוף] ויש לו כל ולכך הוא מאמין בו יתברך, ובשביל זה כאשר יגיע הזמן שהוא יתברך יתן הטוב, אז יתן לו כפי מה שהיה הוא מאמין בו שכך גדול כחו ויכולתו, אבל כאשר אינו מאמין בו וכאשר אינו מאמין וכאלו ממעט כחו ויכולתו, ומפני כך כאשר יגיע הזמן שיראו כחו ויכלתו לא יהיה גודע לו רק כפי האמונה שהיה מאמין. והבן כי מאחר שלא האמינו בו יתברך שהוא מפרנס את עולמו מבלי חסרון כלל, לכך בעולם הבא יהיה ג"כ שולחנם קטון, כמו שהוא מקטני אמנה, אבל אם היו מאמינים בו יתברך שהוא מפרנס את עולמו מבלי חסרון, וזה בעולם הזה, יהיה בעולם הבא ג"כ שלחנם מלא וגדול, הכל הוא לפי מה שהאדם דבק בו יתברך, כי אשר דבק בו יתברך במה שהוא מפרנס את העולם בלי חסרון, יהיה לו דבר זה ג"כ בעוה"ב, אבל כאשר אינו דבק במדה הזאת ג"כ שלחנו קטון.

דברי שאול

דף ע"ח כל מי טיט לו לאטל היום ואימר ע"ה אוכל לעמר הרי זה מקטני אמנה - עיין ברס"י ובמאמרי שאול - ולפענ"ד הכוונה לאמר עיקר אשר נשאלת האדם הנה היא אך לנסבל חלום ועש"ס טובים ורק שר"ך לאכילה ולנשח"ס לקיים הגוף ואיכ"ל אין לו לראונו על יום המחרת כמו מי ששילח אנשים לאח"ה עסק אין לו להשליח לראונו על השליח"ה אכילה ושתיה וכל השר"ך לו כי מי ששלחו הוא יתן לו כל הולאות והוא אין לו לראונו רק לעשות שליחותו באמונה ואיכ"ל אם השליח לא יעשה עיקר שליחותו ואיכ"ל נעשה ע"ל לטילתו ואם יורע להעש"ל עכ"ל יענשו כי מלצר אשר לחנס שלחו והרצה צה"ל"אום חף גם שחנס חש"ל"ג בעש"ל"ו ולא שאלתו כי נודאי ישלח לו על סולאות דבר יום ניומו. כמו כן כל העם שזה עיקר שליחותו הוא לעשות ר"ן קורו וכלי ספק שאין דיהיב מי ושלחו לעוה"ב יספיק עזיבו ולכך נקרא מקטני אמנה וז"ש מי צו ליום קטנות קרא כל הימים שאל"ס ח' יום קטנות שצמ"ע ורע"ס הם כל הימים אשר נשאלת זה לרעהי מה שאת"ה חורה ויהי ציום הששי והכימי זה אשר יצאו והייט כי כל הענין הוא שאקור לומר ע"ה כאל"ל למחר הוא מפני חנחע"לל בעיקר השליחות ואיכ"ל כיון בעיקר חלום שנה היא שיהיה יום פנוח ויהיה לצבו פנוי לעבוד עבודה ד' איכ"ל טוב עמוי"ב להכין לו צע"ס וכע"ל"ל חז"ל ע"י שלח ערה צע"ס מה יאכל צמ"ע ואיכ"ל זה גופ"ל עיקר השליחות וגם כי כבר נודע כי השנה חורה על יום שכלו שנה ואיכ"ל זה רע"ז נפלא, והנה לרע"ז זה היה רע"ז נפלא צמ"ע והנה לא העדיף המרצה ולא החסיר העמעיע וציום העשי לקמו כפלים והיינו לפי שאמרנו שלח כיון החורה אל"ל לאוכלי הען ואיכ"ל לכך לא העדיף המרצה שזה חורה על קטנות אמנה וישע"ל צע"ל"ח"ו חז"ל ציום השנה אז כיון לו כפלים לענין יהיה לצבו פנוי ציום השנה ורז"ק וז"ש הנה אנכי מעשיר

